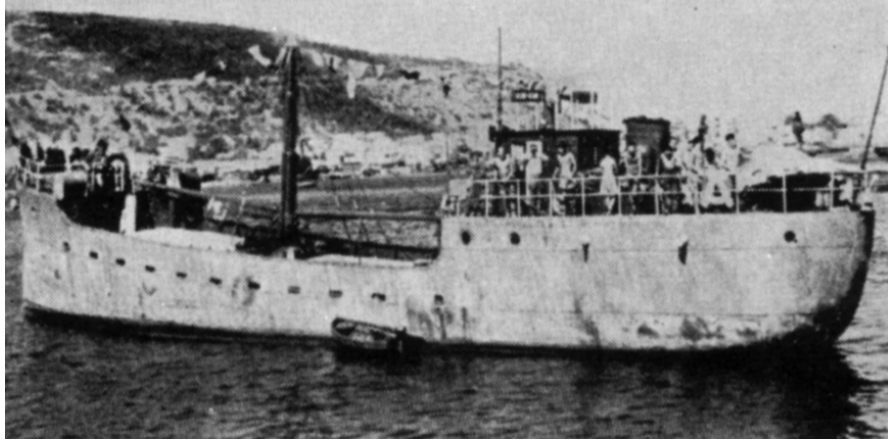


חנה סנש - Hana Senesh

By Hillel Yarkoni, From his book "75 years of Hebrew Shipping in Eretz Israel"



No. of registry:	M. S. 52	א. מ.	מס. רישום:
	L. R. No.:5078856		
Port of registry:	Haifa	חיפה	נמל הרישום:
Date of registry:	14/5/1951		תאריך רישום:
Call Sign:	•		אות קריאה:
Former Names:	Enderta		שמות קודמים:
Year Built:	1942		שנת בניה:
Built by:			נבנתה על ידי:
Type:	G. C.	מטען כללי	סוג:
GRT:	144	ט. ט.	תפוסה ברוטו:
NRT:	72	ט. ט.	תפוסה נטו:
DWT:	•		מעמס:
LOA: (M)	31.42	מ.	אורך מרבי:
Breadth: (M)	5.80	מ.	רוחב:
Draft: (M)	3.17	מ.	שוקע:
Eng.:	Diesel eng. 3 cylinders. 120 BHP		מכונה:
Built by:	Ansaldo - Genova		נבנתה על ידי:
Speed: (Knots)	7	קשר	מהירות:
Owners:	פרידלנדר / קו ישראל לחופי המזרח הקרוב. Fridlender/ Near East Coast Line		בעלים:
Deleted from Israeli registry:	3/9/1956		נמחקה מהרישום הישראלי:
Scrapped:	1996		נגרטה:

Iron ship, built in Italy in 1942. The Mossad purchased her during the building process for 40,000 \$. Her Italian name was "Enderta". On December 14th 1945 she sailed from Savona, Italy, under the command of Italian Master, with 252 Mapilim, survivors from the holocaust. The commander of the ship, on behalf of the Mosad was Israel Horev.

She was named in honor of Hana Senesh, a poetess and paratrooper who, in March 1944 jumped behind the German lines in Yugoslavia, from there she crossed the border to Hungary but she was captured, by the Germans, tortured and executed.

The ship arrived near the coast of Nahariya on the 24th of December on a dark and stormy night and beached. She listed dangerously and was about to capsize. A rope was connected from the ship to shore and the maapilim landed with the help of Palmach members and young men from Nahariya. On the eve of the repatriation of the Italian crew, a party was given in their honor. The Italian skipper said: "Thank you for inviting us to this party. Receive our fraternal blessings on behalf of the new Italy, although in the previous one also anti-Semitism was unknown. True, we did our work for money, but for money only, such a work cannot be done. Now we are stronger in our conscience, after we saw the people - survivors from death, we were carrying. You also have the right to be an independent people on the shores of this great sea that must be a peaceful sea. I hope to return to you many times, but not in a decrepit ship, but in a ship full of immigrants."

Following the Italian Captain's speech, the poet Nathan Alterman wrote his famous poem "The Answer Speech to the Italian Captain". Some lines of this poem entered the idiom of Hebrew language.

In order to enable the Italian crew to return to Italy without disclosing the reason for their disappearance, a small rowing boat was purchased in the south of Sicily. The crew was required to grow beards for 8 days, and on the night of the 9th day, they appeared, wet and dirty, before the port authorities in a small town on the southern coast of Sicily. They said that their ship hit an old, WW II mine and sank. The story made sense and was accepted by the authorities.

The ship was refloated, restored in the "Haogen" shipyard in Haifa and she joined the "Sea Service", what actually was the beginning of the Israeli Navy. Her ID sign in the Navy was S – 29.

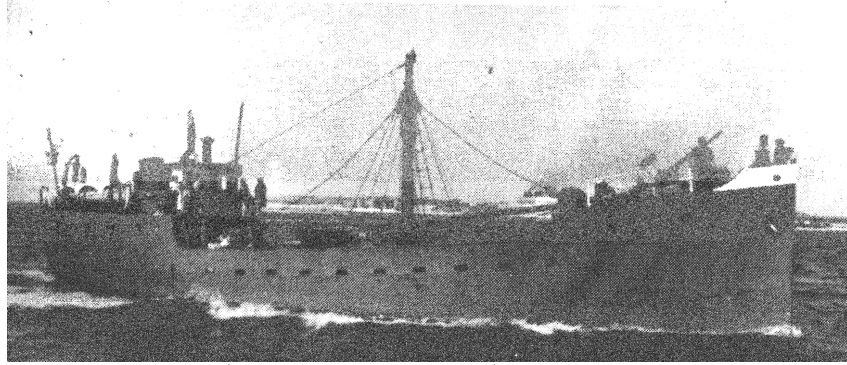
During the War of Independence, when the Western Galilee was cut from the rest of the country, a unit of regiment 22 boarded her in the pool of the power station of Haifa, and in the same way as the maapilim, 3 years earlier, landed in Nahariya. The unit liberated the Jewish settlements in Western Galilee, evacuated the women and children from there, brought them to Nahariya where they embarked on the "Hana Senesh" and were brought to Haifa. They arrived to Haifa on the 15th of May 1948 when Haifa was still controlled by the British. The ship came alongside the "military jetty", the people disembarked in front of the flabbergasted British, and she sailed away.

She continued to serve in the Israeli Navy until 1951. In this year she was registered in the Israeli registry, as a merchant ship owned by Haifa ship agent Z. Fridlender.

In 1956, she was sold to Greece and renamed "Konstantinos K." She hoisted Greek flag; her homeport was Volos and owner C. Carmiris Brothers. Under

this name, and ownership and the Greek flag she remained until scrapped in 1996 after 54 years of service.

In 1965, in Israel Shipyards, a merchant ship was built for "ZIM" company. The ship was named "HANNA" also in memory of Hanna Senesh.



"חנה סנש" בשירות חיל הים. ראה התותח מוצב על החרטום
 "Hana Senesh" in the service of Israel Navy. See the cannon on the bow



"חנה סנש" כספינת סוחר
 "Hana Senesh" as a merchant ship

Hebrew version:

ספינת ברזל שנבנתה באיטליה בשנת 1942, ובשלב הבנייה נרכשה על ידי המוסד לעליה תמורת ארבעים אלף דולר. שמה האיטלקי היה "Enderta". ב-14 בדצמבר 1945 הפליגה מסוונה (Savona) באיטליה, בפיקודו של רב-חובל איטלקי, עם 252 מעפילים ניצולי השואה.

מפקד הספינה היה ישראל חורב. נקראה על שם חנה סנש, משוררת וצנחנית ישראלית אשר במרץ 1944 הוצנחה מאחורי קווי האויב ביוגוסלביה, משם חצתה את הגבול להונגריה, אך נתפסה, עונתה והוצאה להורג.

האנייה הגיעה לחוף נהרייה בערב חג המולד - 24 בדצמבר, בלילה חשוך וסוער, ועלתה על שרטון במרחק עשרות מטרים מהחוף. האנייה קיבלה הטיה מסוכנת ועמדה להתהפך. נמתח חבל מהאנייה לחוף והמעפילים הורדו בעזרתם של אנשי הפלמ"ח והנוער המקומי.

ערב חזרתו של הצוות לאיטליה נערכה לכבודו מסיבה. רב-החובל האיטלקי אמר בדברי ברכתו: "אני מודה לכם על כי הזמנתם אותנו למסיבה זו. קבלו נא ברכתנו, ברכת אחים, בשם איטליה החדשה, אף כי גם בקודמת לא הייתה אנטישמיות. את עבודתנו עשינו אמנם בשכר, אך בעד כסף בלבד לא תיעשה מלאכה כזאת. אכן נתחזקה הכרתנו עוד יותר, לאחר שראינו את מי אנו מובילים - ממש ניצולים ממות. גם לכם הזכות להיות עם עצמאי לחוף הים התיכון, ים גדול זה, שצריך להיות ים שקט. אקווה לשוב אליכם פעמים רבות ולא בספינה רעועה, אלא באניות מלאות מעפילים".

בעקבות נאומו של אותו רב-חובל איטלקי, כתב המשורר נתן אלתרמן את שירו המפורסם: "נאום תשובה לרב-חובל איטלקי". שורות אחדות מהשיר כמו "עוד נשוב נפגש על המים" או "לחיי הספינות שבדרך", הפכו למטבעות לשון שגורות.

על מנת לאפשר לצוות האיטלקי לחזור לארצם, על פי הוראת ראש המוסד לעליה באיטליה, נרכשה סירת משוטים קטנה בדרום סיציליה. אנשי הצוות נדרשו לגדל זקנים במשך שמונה ימים, ובלילה התשיעי התייצבו, רטובים ומלוכלכים, במנהלת מעגן קטן בכפר בדרום סיציליה ודווחו שספינתם פגעה במוקש ימי ישן וטבעה. בדרך זו העלמות הספינה וחזרתו של הצוות קיבלו הסבר הגיוני אשר נתקבל על ידי השלטונות.

"חנה סנש" הורדה מהחוף של נהרייה, שופצה במספנת "העוגן" בחיפה וצורפה ל"שירות ימני", מה שהיה תחילתו של חיל הים הישראלי. סימונה בחיל הים היה ש-29.

במלחמת העצמאות, כאשר הגליל המערבי היה מנותק משאר חלקי הארץ, עלה על סיפונה, בבריכה של תחנת החשמל של חיפה, כוח מגודד 22 של ההגנה והונחת בנהרייה באותה הדרך בה הורדו ממנה המעפילים כשלוש שנים קודם לכן. הכוח שיחרר את יישובי הגליל המערבי, פינה מהם את הנשים והילדים והעביר אותם לנהריה, שם עלו על "חנה סנש" והועברו בדרך הים לחיפה.

הם הגיעו לחיפה ב-15 במאי 1948, כאשר בחיפה עדיין שלטו הבריטים. הספינה ניגשה לרציף הצבאי ולעיניהם של הבריטים המופתעים, הורידה את מטענה האנושי והפליגה לדרכה.



באדיבות: ר/ח י. נץ

יחידה מגדוד 22 עולה על "חנה סנש"

Unit of regiment 22 boarding "Hana Senesh"

היא המשיכה לשרת בחיל הים עד שנת 1951. בשנה זו נרשמה במרשם האניות הישראליות והמשיכה לשרת כספינת סוחר, בבעלות סוכן אניות חיפאי, ז. פרידלנדר. בשנת 1956 נמכרה ליוון ושמה הוחלף ל-"Konstantinos K.", הניפה דגל יוון, נמל הרישום Volos ובעלות C. Carmiris Brothers. במעמד זה שרדה עד שנת 1996, עת פורקה לגרוטאות אחרי 54 שנות שירות.

בשנת 1965, במספנות ישראל, נבנתה אניית סוחר עבור חברת "צים", בשם "חנה", אף זו לזכרה של חנה סנש.